

22.06 - 30.07

RĪGA

Confidential

Kompakta mākslas mese

LV

Dalībinstitūcijas:

427 (Rīga),
"Alma" (Rīga),
Artbeat (Tbilisi),
Editorial (Vilnius),
The Green Gallery (Milwaukee),
Kim? (Rīga),
LambdaLambdaLambda (Prishtina),
Misako & Rosen (Tokyo),
Temnikova & Kasela (Tallinn)

Rīga Confidential kopā pulcē starptautiskas, eksperimentālas un atpazīstamas galerijas, kā arī bezpeļņas laikmetīgās mākslas institūcijas no Baltijas valstīm, Japānas, ASV, Kosovas un Gruzijas nolūkā iepazīstināt Latvijas mākslas auditoriju ar jauniem vārdiem no aizraujošiem reģioniem un aktivizēt Rīgas laikmetīgās mākslas tirgus ainu.

Rīga Confidential ir satikšanās punkts mākslas institūcijām, māksliniekiem un skatītājam, izglītojot un demokratizējot mākslas pārdošanas aktivitātes un veicinot mākslas insitūciju un mākslinieku atbalsta formas.

Mākslinieki:

Tamar Botchorishvili, Fergus Feehily,
Kristians Fukss, Richard Galling,
Vedran Kopljar, Katy Cowan,
Ieva Kraule-Kūna,
Liudmila
(Miša Skalskis, Milda Januševičiūte),
Ieva Putniņa, Līva Rutmane,
Anastasia Sosunova,
Līga Spunde, Sigrid Viir,
Elīna Vītola, Dardan Zhegrova

Atbalstītāji / Supported by:

ABSOLUT.

KOKMUIŽA

leva Kraule-Kūna

“Cilvēka svārstīgā daba”, 2021
Lietotas ādas jakas, kartons, līme,
70×49 cm.

leva Putniņa

“Bumbiermuižas pļavas”, 2022
Eļļa uz audekla,
67×71 cm.

Līva Rutmane

“pieci-pieci varianti, nav desmit”, 2023
Audums, sintapons, plastmasa,
146×94 cm.

Elīna Vītola

Meltdown, 2023

Ar aromātu piesūcināta enkaustika,
14,8×21 cm.

Melt-up, 2023

Ar aromātu piesūcināta enkaustika,
14,8×21 cm.

leva Kraule-Kūna (1987) veido skulpturālus objektus, izmantojot keramiku, akmeni, metālu u.c., un rada īstāstus, kuros absurdi fiktīvu tēlu piedzīvojumi mijas ar ačgārni interpretētiem vēstures faktiem. Savos darbos Kraule-Kūna atsaucas uz fetišismu, vēsturi, amatniecību un padomju laika estētiku. Ieguvusi maģistra grādu tēlotājmākslā Sandberga institūta Amsterdamā. Nesenās izstādes: “Kur manas kārtis kritušas”, Kim? (2021), *Artist Crisis Center II – Tact Gear* kopā ar Elīnu Vītolu, PAKT, Amsterdamā (2020), “Hot Babas”, Arsenāls, Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, Rīga (2019). Grupu izstādes: *Paris Internationale* (2015, Parīze), *XII Baltic Triennial* (2015, CAC, Viļņa), *Le fragole del Baltico* (2015, CareOf, Milāna), *Lily's Pool* (2015, Art In General, Nujorka). Kraule-Kūna ir galerijas 427 līdzdibinātāja un kuratore (2014-2016), kā arī viena no galerijas LOW vadītājām (2020-2022).

levas Putniņas (1991) interešu loks ir plašs – glezniecība, animācija, kino, performance. Vizuāli viņas darbi bieži vien atgādina kādas senākas mākslas tradīcijas, taču paradoksālie sižetu virpinājumi ļauj tiem atrasties pavisam mūsdienīgā pasaulē. Ievai patīk radīt butaforijas līdz tādai realitātes pakāpei, ka atliek vien tām pieskarties, lai saprastu, ka tās nav ēdamas vai lietojamas (bet varbūt ir?). Ieva ir Jaņa Rozentāla mākslas skolas pasniedzēja. Izstādījusies galerijā LOW, festivālā MABOCA, *Ag Gallery*, Rīgas cirka Ziloņu zālē un citur.

Līva Rutmane (1984) absolvējusi Latvijas Mākslas akadēmijas Grafikas nodaļu. Strādā ar lielformāta zīmējumiem un mazformāta plastikāta objektiem. Nesenās izstādes: “PRR”, Kim?, Rīga (2020), *Black Market*, Kim?, Rīga (2019) “Kūciņa Līvai” galerijā LOW (2017). Darbojas makslinieku grupā “Klīga”. Autore izdod arī pašizdoklus (zīnus), pēdējais – Rīgas Zīnu festivāla ietvaros izdots “Darbiņš” (2018).

Elīna Vītola (1986) ir absolvējusi Latvijas Mākslas akadēmijas Glezniecības nodaļu. Mākslinieces darbi variē no gleznām līdz sarežģītām instalācijām, kurās piedalās vairāki citi mākslinieki. Viena no būtiskākajām Vītolas kā gleznotājas interesēm ir gleznainā un ikdienišķā triviālā krustpunkts. Darbus viņa nereti izvērs ilgtērmiņa sērijās, analizējot redzes sarežģītību, kā arī mākslas pasaules funkcionēšanas un komunikācijas veidu. Strādājusi gan kā māksliniece, gan kuratore tādās organizācijās kā *Monumental Cafe* un LOW Rīgā. Piedalījusies izstādēs Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, Kim? Laikmetīgās mākslas centrā, Rīgā, Tallinas Mākslas zālē, Kogo galerijā Tartu un P/////AKT Amsterdamā. Kolekcijas: Latvijas Nacionālais mākslas muzejs un Eiropas Patentu iestādes kolekcija. Vītolu pārstāv Kogo galerija (Tartu).

427 dibināta 2014. gadā ar mērķi regulāri rīkot laikmetīgās mākslas izstādes, atsegt norādes, izmest tīklus un apmainīties ar konfabulācijām.

“Mēness”, 2022
Video, skaņa, 3' 25".
(Eksemplāri 1/5).

“Marsela vecmāmiņa”, 2022
Eļļa uz audekla, 40×30 cm.

“Mišels”, 2019
Eļļa uz audekla, 50×40 cm.

“Bez nosaukuma”, 2019
Eļļa uz audekla, 30×30 cm.

“Marsels gaida mātes skūpstu”, 2019
Eļļa uz audekla, 30×30 cm.

“Prusts un Albertīne”, 2021
Eļļa uz audekla, 24×18 cm.

“Bez nosaukuma”, 2022
Eļļa uz audekla, 25×20 cm.

“Bez nosaukuma”, 2020
Akrils, eļļa, audekls, 40×30 cm.

“Mišels”, 2021
Akrils uz audekla, 45×40 cm.

“Bez nosaukuma”, 2019
Eļļa uz audekla, 50×40 cm.

“Bez nosaukuma”, 2019
Akrils, eļļa uz audekla. 60×50 cm.

“Prusts lasa”, 2020
Audekls, akrils, eļļa, 25×25 cm.

Nakts, mežs, daba, romantiski lasījumi un Marsels Prusts. Romantisks, ziņkārīgs skatiens uz pasauli. Video darbs, kurā mēness kustība, filmēta caur teleskopu, 13 nelielas gleznas un trīs koka bluķīši, kur pasēdēt. Nelielās gleznu kompozīcijās radušās no mākslinieka ilgstošas kaislības pret Marselu Prustu, unikālo 20gs. sākuma franču literātu. Jau vairāku gadu garumā, mākslinieks rada tēlu un notikumu sērijas, kurās Prusta epohālajos romānos aprakstītais attēlots vizuālos tēlos, sapludinot to ar autobiogrāfisku naratīvu. Laikmetīgu interpretāciju tam piešķir pasaulē populārākās amerikāņu multfilmu zvaigznes Mikijpeles – tēla izmantošana.

Kristians Fukss (1999) veido instalācijas, strādājot video, animācijas, glezniecības un tēlniecības žanrā, radot jauna veida romantismu Latvijas laikmetīgajā mākslā. Izglītība: *École Supérieure Des Beaux Arts D'angers* un Latvijas Mākslas akadēmija. Izstādes: “Istaba nr. 5”, Galerija “Alma” (2022), “Istaba nr. 4. Veltījums Marselam Prustam”, Galerija “Alma” Padures muižā (2021), “Wolken” Ojāra Vācieša muzejs (2021). Kolekcijas: VV Foundation.

Galerija “Alma” tika dibināta 2005. gadā ar mērķi popularizēt latviešu laikmetīgo mākslu, kas pasaules mākslas kontekstā atšķiras, būdama ziemeļnieciski diskrēta, bet spēcīga savā identitātē, lai to formulētu kā nacionālu vērtību un virzītu globālā aprītē.

ARTBEAT

gallery

Artbeat (Tbilisi)

Tamara Bočorišvili

The Equation of Life, 2022

Kolāža, jaukta tehnika,
169×120 cm.

Untitled, 2022

Kolāža, jaukta tehnika, 169×120 cm.

Untitled, 2020

Polimēra māls, akrils un ģipsis uz
koka, 17×5×10 cm.

Untitled, 2016

Polimēra māls, akrils un
gleznojums uz koka, 16×11×4 cm.
€ 1400

Untitled, 2016

Polimēra māls, Lietota rotallieta,
akrils uz koka, 11×4×10 cm.

Izstādītie darbi veidoti kā trauksmaini mūsdienu sabiedrības ķermeņa iemiesojumi un ir tikuši darināti, izmantojot sintētisko mālu un otreizēji pārstrādātu rotaļlietu fragmentus. Māksliniece atspoguļo dzimtes, seksualitātes, politikas, varas dinamikas, dominances un subordinācijas mijiedarbību, kas veicina mūsu ķermeņa struktūru un sociālā auduma nemitīgās svārstības. Jauktās tehnikas darbu uz papīra veido divas atšķirīgas kompozīcijas ar sievietes figūru centrā. Šī figūra atspoguļo mākslinieces personiskos, introspektīvos meklējumus un to, ko nozīmē došanās jaunā ceļojumā, pametot ierasto mājas komfortu..

Tamāra Bočorišvili (1980) veido grafikas un objektus dažādos materiālos un tehnikās, lai stāstītu par pagātnes pieredzi, drāmu un negaidītu nākotni. Veidoti rotaļīgā estētikā, vienlaikus tie skar tādas tēmas kā ģimene un sabiedrība, ķermenis un seksualitāte, nāve un bezapziņa, transformējot dramatiskus kontekstus jautrās rotaļās formās. Izglītība: Tbilisi Valsts mākslas akadēmija un Leipciģas Mākslas akadēmija. Nesenās izstādes: *Meat-eater is Crying, Artbeat, Tbilisi* (2022); *Precious Stone, Artbeat, Tbilisi* (2020); *Surviving Bodies, Gruzijas valsts zīda muzejs* (2019); *Swim To Nowhere, Obscura, Stamba, Tbilisi* (2019).

Artbeat ir novatoriska laikmetīgās mākslas galerija Tbilisi, Gruzijā, kas pārstāv vidēja karjeras posma un jaunos Gruzijas māksliniekus. No 2014. līdz 2017. gadam galerija sāka savu ceļu kā projektu telpa – pārvietojama galerija, kas izmantoja kuģošanas konteineru vietai pielāgotām izstādēm, lai iepazīstinātu ar laikmetīgo mākslu nomaļās vietās, kur muzeji un galerijas nedarbojas. 2017. gada oktobrī galerija atrada pastāvīgas mājas Tbilisi centrā. *Artbeat* sadarbojas ar nozīmīgām institūcijām un muzejiem un piedalās tādās mākslas mesēs kā *NADA Miami, Untitled Miami, Art Dubai, Artissima, Art Cologne*.

Kim?

Anastasija Sosunova
Coders, 2022
Filma, skaņa, 16'30"
(Eksemplāri 3+2 AP).

Liudmila
Car Hood I-V, 2023
Ģipsis, tekstils, lins,
41x58x6 cm.

Untitled, 2023
Ģipsis, tekstils, lins,
izmēri dažādi.

Pieķeršanās ir imūna pret šķiršanos. Ja vien cilvēks nepielieto mazliet maģijas, mazliet iracionālā. Jaunākās paaudzes lietuviešu mākslinieku – Anastasijas Sosunovas un dueta *Liudmila* – izvēlētajos darbos piesaiste priekšmetiem, vielām un sociālajam statusam kļūst par instrumentiem, lai atklātu plašākus sociālās uzvedības modeļus mainīgajā politiskajā un ekonomiskajā ainavā. Anastasijas Sosunovas videodarbs *Coders* pēta uz placebo balstītu stresa terapiju – padomju terapeita Aleksandra Dovženko 1984. gadā radīto atkarību ārstēšanas metodi. Lai gan zinātniski tā ir ļoti apšaubāma, kodēšanas prakse kā pagrīdes ārstniecības metode postpadomju valstīs ir izplatīta vēl šodien. Māksliniece savij pagātnē sastopamos un pašreizējās tīklā saslēgtās sabiedrības kodus ar attīstītās tehnoloģiskās nākotnes pieprasījumu pēc rituāliem un iracionālām praksēm.

Jaunajā skulptūru sērijā *Karmagedons* mākslinieku duets *Liudmila* ar bažām uzlūko attiecības starp vēlmi un realitāti, patērētājsabiedrības un masu kultūras valdzinājumu un maldinošiem solījumiem. Mazliet saldsērīgajos objektos, kas atsaucas uz reproducētām automašīnu detaļām, distopiski motīvi, šaubīšanās un nemiers savijas ar eskeipismu un gaisīgām noskaņām.

Kolektīvo starpdisciplinārās mākslas projektu *Liudmila* iniciējuši divi jaunās paaudzes mākslinieki – Miša Skalskis un Milda Januševičūte. Savos darbos duets pievēršas emocionālās labsajūtas, intimitātes, atsvešinātības un vientulības tēmām. Liudmila ir prezentējuši savus darbus konkursā-izstādē *JCDecaux Prize: Not at Anyone's Request* Laikmetīgās mākslas centrā (Lietuva), kā arī digitālajā platformā *WET Collective* (Nīderlande) un 68. Oberhauzenes filmu festivālā (Vācija). Viņu performances ir izrādītas *Cell Project Space* Londonā (2023), Kiasma Laikmetīgās mākslas muzejā Helsinkos (2022), 14. Baltijas triennālē Viļņā (2021) un *Rupert* mākslas, rezidenču un izglītības centrā Viļņā (2020).

Anastasija Sosunova (1993) ir absolvējusi Viļņas Mākslas akadēmiju, iegūstot bakalaura grādu grafikā un maģistra grādu tēlniecībā. Nozīmīgākās personālizstādes un divu cilvēku grupas izstādes bijušas skatāmas *Cell Project*, Londonā (2022), *Eastcontemporary*, Milānā (2023); *SixtyEight Art Institute*, Kopenhāgenā (2022), *Britta Rettberg*, Minhenē; Ņujorkas New Museum programmā *Screens Series; Swallow*, Viļņā (2021); *Kogo*, Tartu (2019) un *Editorial*, Viļņā (2018). Viņas darbi izstādīti Nacionālajā mākslas galerijā Viļņā un Ūsnabrikas *Kunsthalle* (2022), programmā *Prospectif Cinéma* Pompidū centrā, Parīzē; Laikmetīgās mākslas centrā *FUTURA*, Prāgā; 14. Baltijas triennālē, Viļņā (2021). 2018. gadā Sosunova ieguva *JCDecaux Emerging Artist Award* balvu.

Editorial ir projektu telpa, ko 2016. gadā dibināja Neringa Černauskaite un Vitalija Jasaite. Tā koncentrējas uz jaunajiem Lietuvas un starptautiskiem māksliniekiem, aicinot viņus pārbaudīt savas vīzijas un idejas neinstitucionālā un nekomerciālā kontekstā. *Editorial* organizē arī sarunu sērijas, performances un pasākumus.

The Green Gallery

The Green Gallery (Milvoki)
Keitija Kovenā, Ričards Golings

Keitija Kovenā

clouds like bodies like breaths,
2023

Eļļa un emaljas krāsa,
grafīts uz papīra, 70×52 cm.

Ričards Golings

for the love, squirrel, gridded star,
star, flowers, landscape, 2023

Eļļa un alkīds uz audekla,
50,8×63,5 cm.

self-heal forever, fish, gridded star,
snowflakes, flora, 2023

Eļļa un alkīds uz audekla,
63,5×50,8 cm.

PLUR forever, fish, hearts,
landscape, 2023

Eļļa un alkīds uz audekla,
50,8×63,5 cm.

Keitijas Kovenas ar rokām apgleznotie metāla cilņi, zīmējumi un gleznas veikli pārslēdzas starp medijiem, pievēršoties glezniecībai, zīmēšanai un skulptūrai raksturīgajam fiziskumam. "Mani ārkārtīgi interesē kategorizācijas barjeru nojaukšana," apgalvo Kovenā. Viņas pārejas balstās uz plašāku domāšanas veidu, kurā uzsvars likts uz mainīgumu, atkārtosanos un konceptuālu uzsvaru uz materiāla izvēli. Kovenas attieksme pret studijas praksi ir atvērta: "Man patīk savos darbos ielaist nejaušības un mācīties uz tām reaģēt, tajās balstīties." Pēdējos mākslinieces radītajos darbos klātesoša ir Berlīne – pilsēta, kurā viņa dzīvo kopš 2022. gada.

Jaunajā gleznu sērijā tiek turpinātas Ričarda Gallinga nesenāko darbu tēmas. Domājot par reprezentācijas performatīvo raksturu mūsdienās, Gallings izmanto reklamā/mārketingā redzamos tekstus un tos apvieno ar citiem vizuāliem un mākslas vēstures akcentiem.

Keitija Kovenā (1982) ir Berlīnē dzīvojoša amerikāņu māksliniece. Nesenās personālizstādes: *Miles McEnery Gallery*, Ņujorka; *Phillip Martin Gallery*, Losandželosa; *Lynden Sculpture Garden*, Milvoki; *The Green Gallery*, Milvoki. Viņas darbi iekļauti tādās kolekcijās kā: *Art, Design & Architecture Museum, University of California*; *Lynden Sculpture Garden*, Milvoki; *Milwaukee Art Museum*, Milvoki; *Minneapolis Institute of Art*; ASV vēstniecība, Maputo, Mozambika; *North Dakota Museum of Art, University of North Dakota*; un *Northwestern Mutual Insurance Collection*, Milvoki.

Ričards Gallings (1985) ir mākslinieks, mūzikas producents un dīdžejs. Gallings ieguvis bakalaura grādu *Art Center* dizaina koledžā (Losandželosa) un maģistra grādu Jeila Universitātē (Ņūheivena). 2011. gadā viņš saņēma Mērijas L. Nolas stipendiju. Gallings ir piedalījies izstādēs *The Suburban, Andrew Rafacz Gallery, Peregrine Program, Ebersmoore* un *LVL3* (Čikāga); *The Green Gallery, INOVA* un *CENTER* (Milvoki); *The Poor Farm* (Manava), *47 Canal* un *Greenpoint Terminal Gallery* (Ņujorka); *Duve* (Berlīne); *UC Irvine Room Gallery, The John Riepenhoff Experience* galerijā *Pepin Moore* (Losandželosa). Kā mūzikas producents un sadarbības partneris viņš ir izdevis ierakstus izdevniecībās *The Sound of White Columns* (Ņujorka) un *Jolly Jams Records* (Berlīne).

The Green Gallery ir laikmetīgās mākslas galerija Milvoki, Viskonsinas štatā. 2003. gadā Džons Rīpenhofs izveidoja galeriju sava dzīvokļa bēniņos Milvoki Rivervestas rajonā. Nosaukums *Green Gallery* bija gan veltījums Ričarda Bellamija Čelsijas galerijai 60. gados, gan ironiska atsauce uz bēniņu debeszilo krāsu. Nosaukuma mērķis bija izpētīt plaisu starp cerībām un pieredzi, radot vidi, kas aicina uzdot jautājumus un raisīt dialogu. Šāds dialogs bija motivācija Rīpenhofam topošo mākslinieku reprezentācijā. Pēc diviem gadiem galerija pārcēlās uz lielākām industriālām telpām Rivervestā.

“Optimists. Epizodes par nezināšanu, kā būs”, 2022

“Pesimiste. Epizodes par nezināšanu, kā būs”, 2022

“Analītiķis. Epizodes par nezināšanu, kā būs”, 2022

“Ezotēriķe. Epizodes par nezināšanu, kā būs”, 2022

“Mākslinieks. Epizodes par nezināšanu, kā būs”, 2022

Visi:

Digitāls zīmējums, krāsots ozolkoka rāmis (UV 70% stikls), 43×76 cm.

Eksemplārs: 1/5+2AP

“Analītiķim” - 2/5+2AP

“Klusā daba ar datorpeli”, 2022

3D CNC frēzēts reljefs mdf, organiskais stikls, 130×100 cm

Līgas Spundes projekts “Epizodes par nezināšanu, kā būs” ir veidots poētiskā, digitālā mākslas valodā, izstādot to tiešsaistē. Šobrīd tas apskatāms kā vizuāls pārdomu arhīvs, taču tā aktīvās norises laikā - 2022. gada februārī, darba saturs tika neregulāri mainīts, tādējādi padarot to neparedzamu apmeklētājiem un uzsverot dažādu apstākļu radītu stabilitātes trūkumu, kas tiešā veidā ietekmē arī mākslinieku darbu. Spundes darbs ir sadalīts piecās “epizodēs”, kur katra no tām reprezentē konkrētu tēlu. Starp tiem sastopami: optimistiskais piedzīvojumu meklētājs, nogurusī pesimiste, racionālais datu analītiķis, ezotēriķe un, protams, mākslinieks. Katrs no šiem tēliem tiešsaistes projekta norises laikā pārņēma “ASEFCC” platformu, piedāvājot savas domas, uzskatu kopumus un nākotnes vīzijas. Spunde ir radījusi klišeiskus tēlus, kas simbolizē kolektīvo prāta stāvokli nenoteiktības laikmetā, kur sabiedrība mēdz balstīties uz arhetipiem, bieži pārņemot izteikti stereotipiskas domas un jūtas. Projektā iekļautie teksti radīti kopā ar režisoru Klāvu Melli. Projekts veidots kā daļa no Maijas Rudovskas kūrētās “ASEFCC” platformas. Darbs tika nominēts Purviša balvai 2022/2023.

Līga Spunde (1990) savus darbus bieži veido kā multimedijas instalācijas, kurās personīgi stāsti cieši savīti ar apzināti konstruētu fikciju. 2016. gadā beigusi Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļas maģistrantūras studijas. 2020. un 2022. gadā Spundes darbi ir tikuši nominēti Purviša balvai. Nesenākās solo un grupas izstādes: “Panikas lēkme saulainā dienā” (*Tuesday to Friday* galerija, Valensija, Spānija, 2023), “Dekoloniālās ekoloģijas” (Rīgas Mākslas telpa, Latvijas Laikmetīgās Mākslas centrs, Rīga, 2022), *My Bitter Sweet Frankenstein Body* (Titanik galerija, Turku, Somija, 2022), *The Real Show* (CAC Brétigny, Parīze, Francija, 2022), *Cybervikings of Mars* (427 galerija, Rīga, Latvija, 2021), *The Bambi Project* (Kogo galerija, Tartu, Igaunija, 2021). Līgas Spundes darbi atrodami Latvijas Nacionālā mākslas muzeja, *VV Foundation*, *Signet Bank*, *ZUZĀNS collection* un SEB bankas kolekcijās, kā arī privātkolekcijās dažādās Eiropas valstīs.

Kim? ir laikmetīgās mākslas centrs, kas pievēršas idejām, žestiem, tekstūrām un intervencēm. No labi trenēta hameleona sejas uz *cadavre exquis*, no poligona, laboratorijas, bākas – uz hibrīdu organismu. 2009. gadā dibinātais Kim? ar plašu izstāžu un publisko programmu, starptautiskām sadarbībām un publikācijām aktīvi piedalās mākslas diskursa veidošanā Latvijas, Baltijas un starptautiskā mērogā.

Dardans Žegrova

Your enthusiasm to tell a story (black), 2022

Dažādi mediji, skaņa, 200×100 cm.

Vedrans Koplars

ISP (raha), 2022

Eļļa uz koka, eļļa uz audekla,
24×12×3 cm.

Vedrana Kopljara "ISP" konceptualizē vizualizāciju starp iekšējo ķermeni vai metaforiskām un poētiskām iekšējām telpām. Tie piedāvā ieskatu (ne)reālā interjera fantāzmas, gan klātesošajās, gan neesošajās telpās, kas pārstāv radikālu citādību starp izslēgšanu un līdzdalību. Darbi savā materialitātē svārstās starp objektu un gleznu un audeklu ieskauj organiski koka rāmji. Rāmis ir portāls, audekls - "cita telpa". Krāsas un formas raida neskaitāmus pārklājošos un līdzās pastāvošos signālus, izraisot pārdabiskas, sirreālas vai afektīvas iztēles par savu iekšējo fiziskumu.

Dardana Žegrova darbi ir orientēti uz objektiem un performancēm. To pamatā ir dzejoļi kā konceptuāls jauna darba sākums. Viņa tekstos ir aplūkoti daļēji izdomāti un pieredzēti notikumi, un bieži vien mākslinieks uzrunā iedomātu klausītāju. Dzejoļos nav tādu vietniekvārdu kā "viņa" un "viņa" - stāstījums risinās starp "es" un "tu", sapludinot subjektu un uzrunātās personas robežas, sajaucot arī laika struktūru, samezģojot nākotni, tagadni un pagātņi. Dažādu robežu nojaukšana Žegrova darbos atspoguļo kvīra identitāti, kas svārstās starp sievietes un vīrieša atribūtiku un apzināti noraida dzimtes normatīvus un pārkāpj to robežas.

Vedrans Koplars (1991) ir Antverpenē bāzēts horvātu mākslinieks. Viņa glezniecības un performanču prakses pamatā ir interese par valodu, komunikāciju un uztveri. Autors pēta mākslas pasaules konvenciju robežas un apgāž iesakņojušos domāšanas modeļus, izaicinot skatītāju ieņemt jaunas pozīcijas. Viņš ir piedalījies dažādās personālizstādēs un grupu izstādēs Josipa Račića galerijā, Nacionālajā modernās mākslas muzejā (Zagrebā), BOEKS (Gentē), CASSTL (Antverpenē), S.M.A.K. (Gentē), M HKA (Antverpenē), *Roger Raveelmuseum* (Veurne), *CONVENT* (Gentē), *De Brakke Grond* (Amsterdamā), *Kunsthal Extra City* (Antverpenē), *LLS 387* (Antverpenē).

Dardans Žegrovs (1991) ir mākslinieks no Prištinas. Nesenās izstādes: *Meredith Gallery*, Nujorka (2022), *FRAGILE*, Berlīne (2022), *Basement*, Tirāna (2019). 2023. gadā viņam būs personālizstāde Kosovas Nacionālajā galerijā, Priština. Nesenās grupu izstādes: *Rotor*, Grāca (2023); *Manifesta 14*, Priština (2022); *LambdaLambdaLambda*, Priština (2022); *Hessel Museum*, Nujorka (2022); MOMus - Eksperimentālais mākslas centrs, Šaloniki (2022); *Art Encounters* biennāle, Timišoāra (2021); SVIT galerija, Prāga (2020); aqb *Project Space*, Budapešta (2020); *Galerie Inlassable*, Parīze (2020).

LambdaLambdaLambda ir pirmā starptautiskā laikmetīgās mākslas galerija Priština, Kosavā. To 2015. gadā dibināja Izabella Ritere un Katarīna Šendla. Galerijas mērķis ir nodrošināt māksliniekiem un skatītājiem intīmu un neformālu vidi, kas rosina eksperimentēt, diskutēt un mācīties, apvienojot starptautiskus un vietējos māksliniekus.

MISAKO & ROSEN

Misako & Rosen (Tokija)

Fērguss Fihilijs

No Time, 2023

Eļļa uz koka, aukla,
piespraude,
48.4×21.8×0.4 cm.

Changing,

2012/2023,

Digitāla projekcija.

Eļļa, paklāju naglas, akrils, džeso, guaša, zariņi, dažkārt aerosola krāsas, zīmuļi, akvareļu triepieni, atrastas fotogrāfijas, atrasti rāmji, pārsēji, viens vai vairāki papīra maisiņi, skrūves, alumīnija folija, konfekšu iepakojumi, koka atgriezumi. Fihilija gleznās vienkopus satiekas marginālais, un arī pašas gleznas atrodas mūsdienu glezniecības konvenciju perifērijā – kā atzīmē Martins Herberts, to “smalkā iedarbība ir ceļā uz citurieni, slīdot ārā no redzesloka”. Fihilija darbi ir pazīstami ar neuzkrītošu apjomu un saturu, taču ar laiku un rūpīgu izpēti tie atklāj klusu un milzīgu spēku. Lai gan autors apzinās savu postminimālistisko mantojumu, viņš ir pārāk cieši saistīts ar radīšanas brīdi, lai apzināti paliktu parādā saviem priekšgājējiem. Fihilija spiedienu un vilkme starp pastāvību un nepastāvību, apzināto un nejaušo, pabeigto un nepabeigto rada neidentificējamu, bet uzmundrinošu trauksmi, ko mākslinieks izmanto, lai iesaistītu skatītāju mākslas darbā.

Fērguss Fihilijs (1968) ir īru mākslinieks, kurš darbojas Berlīnē. Studējis Dūnlieras Mākslas, dizaina un tehnoloģiju institūtā un 90. gadu beigās saņēmis Monbušo stipendiju, studijām Tokijas Nacionālajā tēlotājmākslas un mūzikas universitātē. Dažkārt ietekmējoties no dabas pasaules elementiem, autors nevēlas definēt, uz ko konkrētās gleznas atsaucas vai attiecas. Nesenās izstādes: *Chris Sharp Gallery*, Losandželosa (2022); *Galerie Khoshbakht*, Ķelne (2021); *Park View / Paul Soto*, Brisele (2020); *Galerie Christian Lethert*, Ķelne (2019); *Misako & Rosen*, Tokija (2018); *INCA - Institute for Neo Connotative Action*, Detroita (2017). Fihilija darbi ir iekļauti Dalasas Mākslas muzeja un Īrijas Modernās mākslas muzeja kolekcijās.

Misako & Rosen galerija, sekojot mākslinieka Dāna van Goldenā teiktajam: "Māksla nav sacensības", cenšas palīdzēt izstrādāt un attīstīt komerciāli dzīvotspējīgu alternatīvu. Tokijā bāzētā galerija pārstāv 28 māksliniekus no Japānas un ārzemēm. 2019. gadā kopā ar kolēģiem *LambdaLambdaLambda* (Priština), *Lulu* (Mehiko) un *Park View / Paul Soto* tā atklāja *LA MAISON DE RENDEZ-VOUS* – koptelpu Briselē. Viens no galerijas vadītājiem Džefrijs Rozens pašlaik ir Ņujorkā bāzētās NADA (*New Art Dealers Alliance*) valdes līdzpriekšsēdētājs. *Misako & Rosen* ir Tokijā bāzētās Laikmetīgās mākslas dīleru asociācijas CADAN (*Contemporary Art Dealers Association Nippon*) valdes locekle.

Object no 2 Translated into a Photograph, 2022

Pigmenta izdruka, alumīnija kompozīts, koka rāmis, 43x67 cm.

10_Sigrid_Viir_08.05.2020, 2021

Foto-instalācija, pigmenta izdruka uz alumīnija, 41x60x50 cm, vitrīnas rāmis ar caurumiem, 60x50 cm, 5 kājas, 110 cm.

Object no: 3, 2021

Gumijas zābaki, bārkstis, slotas, riteņi, saplāksnis.

02_Sigrid_Viir_22.04.2020, 2021

Foto-instalācija, spoguļvirsmas pamatne, vitrīnas rāmis, 60x90 cm, spogulis, 45x80 cm, cukurs, 90x60 cm.

Vīras prakse apvieno fotogrāfiju, instalāciju un performanci. Šeit redzamie darbi bija daļa no izstādēm, kuras autore īstenoja kopā ar Hloju Jancis 2020. un 2022. gadā. Ar vizuālās valodas palīdzību mākslinieces attēloja ikdienas absurdas situācijas un analizēja sociālās konstrukcijas. Viņas interpretēja viena otras idejas un tulkoja fotogrāfijas jaunus tēlos un objektos. Vienīgais darba noteikums bija izmantot vizuālo tulkošanu, neizmantojot vārdus. Vīras un Jancis dialogs atklāj humoru un absurdu kā vienu no iespējamiem aizsardzības mehānismiem un veidiem, kā izbēgt no garīgā un fiziskā ieslodzījuma, vienlaikus atsaucoties uz personīgām problēmām ikdienas dzīvē. Autore paplašina fotogrāfijas kadra robežas un pievieno vēl vienu potenciālo slāni uzskatāmā attēla interpretācijai.

Sigrida Vīra (1979) strādā un dzīvo Tallinā. Vīra studējusi kultūras teoriju Igaunijas Humanitārajā institūtā, pēc tam ieguvusi bakalaura (2009) un maģistra (2017) grādus fotogrāfijā Igaunijas Mākslas akadēmijā. Nesenās izstādes: *False Vacationer KOENIG2 by_robbygreif*, Vīne; *In the Now: Gender and Nation in Europe, Selections from the Sir Mark Fehrs Haukohl Photography Collection*, LACMA, Losandželosa; *In front of the mirror, on a day full of enthusiasm, you put your mask on too heavily, it bites your skin*, kopā ar Hloju Jancis, *Temnikova & Kasela*, Tallina (2021); *False Vacationer*, Igaunijas Laikmetīgās mākslas muzejs, Tallina (2019); *Waiting Room Improvisation*, V *Artishok* biennāle, teātris N099, Tallina (2016); *Awful Pretty Pipe Neck*, galerija *Draakon*, Tallina (2016); *Import Export*, ar Džimiju Limitu, *Temnikova & Kasela*, Tallina (2016).

Temnikova & Kasela galeriju 2010. gadā dibināja Olga Temnikova, māksliniece un grafikas dizainere ar iepriekšēju galerijas direktores pieredzi, un Indreks Kasela, radošs uzņēmējs, filantrops, kinoteātra īpašnieks un filmu producers. Galerija nodrošina vietējo un starptautisko profesionālo pārstāvniecību gan atzītiem, gan jauniem māksliniekiem no reģiona, tostarp Igaunijas, Latvijas un Somijas. Galerija ir piedalījies tādās mesēs kā *Basel Art Fair*, *Independent*, *LISTE Art Fair*, *Paris Internationale*, un *Frieze*.